

Βρυξέλλες,
C/2009/ 9421

3 0 NOV. 2009

Κα Ροδούλα ΖΗΣΗ
Πρόεδρο της Ειδικής Διαρκούς Επιτροπής
Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Ελληνικής
Βουλής

Αγαπητή κυρία Ζήση,

Η Επιτροπή επιθυμεί να ευχαριστήσει την Ειδική Διαρκή Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και τη Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Ελληνικής Βουλής για τις παρατηρήσεις τους επί της πρότασης οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (αναδιατύπωση) για την υλοποίηση της Small Business Act {COM (2009) 126 τελικό}.

Στο πλαίσιο της απόφασης της Επιτροπής να ενθαρρύνει τα εθνικά κοινοβούλια να εκφράζουν τις απόψεις τους επί των προτάσεων που υποβάλλει, συμβάλλοντας έτσι στη βελτίωση της διαδικασίας χάραξης των πολιτικών, είμαστε ιδιαίτερα ικανοποιημένοι που έχουμε την ευκαιρία να σας διαβιβάσουμε τις παρατηρήσεις μας σε απάντηση της γνώμης που μας αποστείλατε. Επισυνάπτω την απάντηση της Επιτροπής και ελπίζω να αποτελέσει θετική συμβολή στις συζητήσεις σας.

Ευελπιστώ ότι θα συνεχιστεί αυτή η τόσο αποδοτική ανταλλαγή πληροφοριών.

Με τιμή

Margot WALLSTRÖM
Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Βρυξέλλες, Νοέμβριος 2009

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

COM(2009)126 – ΠΡΟΤΑΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΣΤΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ (ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΗ) ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ SMALL BUSINESS ACT {SEC(2009)315} {SEC(2009)316} {SEC(2009)317}

Η Επιτροπή επιθυμεί να ευχαριστήσει την Ειδική Διαρκή Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και τη Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Ελληνικής Βουλής (στο εξής «οι επιτροπές») για τις παρατηρήσεις τους επί της πρότασης οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (αναδιατύπωση) για την υλοποίηση της Small Business Act¹.

Η Επιτροπή χαιρετίζει τη διεξοδική ανάλυση της πρότασης από μέρους των επιτροπών. Υποθέτει ότι, για το μεγαλύτερο μέρος της πρότασης, έχει την ευρεία υποστήριξη των επιτροπών που δεν εξέφρασαν επιφυλάξεις σχετικά με την αναλογικότητα και την επικουρικότητα των άρθρων 1 έως 4 και των άρθρων 6 και επόμενων της πρότασης.

Η γνώμη των επιτροπών επικεντρώνεται στην τήρηση των αρχών της αναλογικότητας και επικουρικότητας όσον αφορά το άρθρο 5 της πρότασης για την οποία η Επιτροπή καλείται υποβάλει τις παρατηρήσεις της και να προβεί σε ορισμένες διευκρινίσεις. Οι επιτροπές διατυπώνουν δύο βασικές επιφυλάξεις, και συγκεκριμένα όσον αφορά την περίοδο πληρωμής των 30 ημερών για τις δημόσιες αρχές και την κατ' αποκοπήν αποζημίωση 5%.

Η Επιτροπή επιθυμεί να προβεί σε ορισμένες διευκρινίσεις όσον αφορά τα σημεία αυτά και ελπίζει ότι οι πληροφορίες που παρέχονται στη συνέχεια θα επιτρέψουν στις επιτροπές να επανεξετάσουν την ανάλυση του άρθρου 5:

COM(2009)126.

1. Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΤΩΝ 30 ΗΜΕΡΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

1.1. Η αρχή της πληρωμής εντός 30 ημερών

Οι επιτροπές αναφέρουν ότι η πρόταση εισάγει διαφοροποίηση μεταξύ των οικονομικών φορέων αναλόγως της νομικής τους προσωπικότητας. Αναλόγως δε διαφοροποιείται το μέτρο για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων. Οι επιτροπές ισχυρίζονται ωστόσο ότι η πρόταση δεν θεμελιώνει αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της νομικής προσωπικότητας των συμβαλλομένων και των πρακτικών καθυστέρησης των πληρωμών, ακόμη και αν έχει πράγματι παρατηρηθεί η εμπειρική συσχέτισή τους.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η συλλογιστική αυτή παρουσιάζεται στην αιτιολογική έκθεση της πρότασης και στην περίληψη της εκτίμησης επιπτώσεων. Διεξοδικότερη ανάλυση υπάρχει στην εκτίμηση επιπτώσεων [SEC(2009)315].

Ο θεμελιώδης λόγος για τη διαφοροποιημένη μεταχείριση είναι το διαφορετικό καθεστώς των δημοσίων αρχών όταν αγοράζουν αγαθά και υπηρεσίες, το οποίο αντανακλάται στις διαφορές που υπάρχουν στις εμπορικές τους πρακτικές.

Πράγματι, η προθεσμία πληρωμής αποτελεί μια από τις συνιστώσες που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο διαπραγμάτευσης σύμβασης που ανατίθεται από δημόσια αρχή μόνο σε πολύ εξαιρετικές περιπτώσεις. Έτσι, το συγκριτικό πλεονέκτημα της προσφοράς εμπορικής πίστης μεταξύ επιχειρήσεων και συνεπώς η ανάγκη διατήρησης αυτής της δυνατότητας δεν ισχύει για τις συμβάσεις που συνάπτονται από δημόσιες αρχές. Οι επιτροπές κατά πάσα πιθανότητα θα συμφωνήσουν με την Επιτροπή ότι στις περισσότερες διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων οι αναθέτουσες αρχές καθορίζουν μονομερώς την προθεσμία πληρωμής στην πρόσκληση υποβολής προσφορών. Κατά κανόνα, δεν υπάρχουν περιθώρια διαπραγμάτευσης για τις εταιρείες που υποβάλλουν προσφορές. Συνεπώς, το άρθρο 5 παράγραφος 4 αποσκοπεί στη συντόμευση των προθεσμιών πληρωμής υποχρεώνοντας τις δημόσιες αρχές να πληρώσουν τα αγαθά και τις υπηρεσίες που έχουν αγοράσει, κατά κανόνα εντός 30 ημερών.

Επιπλέον, δεδομένου ότι οι επιχειρήσεις δεν δεσμεύονται από διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων ή διοικητικούς κανόνες όταν επιλέγουν τους προμηθευτές τους, οι πιστωτές διστάζουν να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους επειδή φοβούνται αντίποινα με τη διακοπή της εμπορικής σχέσης με τους προμηθευτές. Αυτή η εμπορική ελευθερία που έχουν οι επιχειρήσεις έχει προφανώς σοβαρές συνέπειες κατά την επιλογή μιας νομοθετικής εναλλακτικής πρότασης όσον αφορά την καθυστέρηση πληρωμών.

Ο φόβος για το ενδεχόμενο αλλοίωσης της εμπορικής σχέσης με τον πελάτη δεν θα πρέπει να υφίσταται σε συμβάσεις που συνάπτονται με δημόσιες αρχές. Ο κίνδυνος, μια τυχόν απαίτηση καταβολής τόκου για καθυστέρηση πληρωμής, να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην πιθανότητα ανάθεσης νέας σύμβασης σε άλλη διαδικασία δημόσιας σύμβασης θα πρέπει να είναι ελάχιστος. Οι οδηγίες σχετικά με την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων και οι εθνικοί κανόνες για τις διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων που δεν υπερβαίνουν το προβλεπόμενο όριο προσφέρουν ήδη μια σειρά διαδικαστικών εγγυήσεων που προστατεύουν τους οικονομικούς φορείς από αρνητική στάση που θα μπορούσε να υιοθετήσει η αναθέτουσα αρχή. Για τις δημόσιες συμβάσεις που δεν καλύπτονται ή καλύπτονται εν μέρει από την οδηγία, οι αρχές της ίσης μεταχείρισης και της μη άσκησης διακρίσεων για λόγους εθνικότητας συνεπάγονται υποχρέωση διαφάνειας η οποία, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, «συνίσταται στη

διασφάλιση, υπέρ όλων των ενδεχομένων αναδόχων, προσήκοντος βαθμού δημοσιότητας που να καθιστά δυνατό το άνοιγμα της αγοράς υπηρεσιών στον ανταγωνισμό καθώς και τον έλεγχο του αμερόληπτου χαρακτήρα των διαδικασιών διαγωνισμού» (απόφαση της 13^{ης} Οκτωβρίου 2005, Parking Brixen GmbH κατά Gemeinde Brixen and Stadtwerke Brixen AG, υπόθεση C-458/03, Συλλογή 2005, σ. I-08585).

Ένας άλλος σημαντικός παράγοντας είναι ότι οι δημόσιες αρχές διέπονται από το διοικητικό και δημοσιονομικό δίκαιο. Τα εκτιμώμενα έσοδα των δημοσίων αρχών αποτελούν, κατά κανόνα, ένα από τα θεμελιώδη στοιχεία των δημόσιων προϋπολογισμών ενώ οι δημόσιες δαπάνες υπόκεινται συνήθως σε προσεκτικό προγραμματισμό σύμφωνα με τους δημοσιονομικούς κανόνες. Οι επιχειρήσεις δεν διέπονται από αυτό το σταθερό δημοσιονομικό πλαίσιο. Τα έσοδα των επιχειρήσεων είναι πολύ πιο αβέβαια και εξαρτώνται από παράγοντες που διαφέρουν ριζικά από τα στοιχεία που καθορίζουν τα δημόσια έσοδα. Οι επιχειρήσεις αποκτούν έσοδα πωλώντας αγαθά και υπηρεσίες στους πελάτες τους, συχνά παρέχοντας εμπορική πίστωση. Η πώληση αγαθών και υπηρεσιών είναι ο κύριος στόχος των επιχειρήσεων. Οι δημόσιες αρχές έχουν στόχους δημοσίου συμφέροντος που προσδιορίζονται από το δημόσιο δίκαιο. Κατά συνέπεια, ο ρόλος τους στην εμπορική διαδικασία διαφέρει ριζικά από το ρόλο που διαδραματίζουν οι επιχειρήσεις στη διαδικασία αυτή.

Συνεπώς, η Επιτροπή λαμβάνει τη θέση ότι η διαφοροποίηση της μεταχείρισης των δημοσίων αρχών και των επιχειρήσεων αποτελεί αποτελεσματικό τρόπο για την επίτευξη των στόχων της οδηγίας.

1.2. Η πρόταση επιτρέπει μεγαλύτερες προθεσμίες πληρωμής σε ειδικές περιπτώσεις

Η Επιτροπή συμφωνεί με την παρατήρηση των επιτροπών ότι ενδέχεται να προκύψουν περιπτώσεις στις οποίες και τα δύο συμβαλλόμενα μέρη μπορεί να έχουν συμφέρον να συμφωνήσουν μεγαλύτερη προθεσμία πληρωμής από εκείνη των 30 ημερών. Συνεπώς, το άρθρο 5 παράγραφος 4 προβλέπει μια ειδική εξαίρεση στον κανόνα των 30 ημερών. Η εξαίρεση αυτή λαμβάνει υπόψη ορισμένες ειδικές διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων στις οποίες οι δημόσιες αρχές έχουν τη δυνατότητα να διαπραγματευτούν με τους προσφέροντες, όπως ορίζεται στην οδηγία 2004/18/EK του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31^{ης} Μαρτίου 2004 περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών². Η οδηγία αυτή ορίζει ότι σε περίπτωση ιδιαίτερα πολύπλοκων συμβάσεων, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η αναθέτουσα αρχή, εφόσον κρίνει ότι η χρησιμοποίηση της ανοικτής ή της κλειστής διαδικασίας δεν επιτρέπει την ανάθεση της σύμβασης, μπορεί να προσφεύγει στον ανταγωνιστικό διάλογο σύμφωνα με το άρθρο 29 της οδηγίας. Βάσει του ανταγωνιστικού διαλόγου, οι αναθέτουσες αρχές προβαίνουν, με τους υποψήφιους που επελέγησαν σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 44 έως 52, σε διάλογο σκοπός του οποίου είναι η διερεύνηση και ο προσδιορισμός των μέσων που μπορούν να ικανοποιήσουν με τον καλύτερο τρόπο τις ανάγκες τους. Η οδηγία επιτρέπει ρητά στις αναθέτουσες αρχές να συζητούν με τους επιλεγέντες υποψηφίους όλες τις πτυχές της σύμβασης κατά τη διάρκεια του διαλόγου.

² ΕΕ L134 της 30.4.2004.

Επιπλέον, η οδηγία 2004/18/EK προσδιορίζει ότι οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να συνάπτουν τις δημόσιες συμβάσεις τους, προσφεύγοντας σε διαδικασία με διαπραγμάτευση σε εξαιρετικές περιπτώσεις, παραδείγματος χάρη όταν η φύση των έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών ή διάφοροι αστάθμητοι παράγοντες δεν επιτρέπουν το συνολικό προκαθορισμό των τιμών, ή όταν για τεχνικούς ή καλλιτεχνικούς λόγους, ή για λόγους σχετικούς με την προστασία αποκλειστικών δικαιωμάτων, η σύμβαση μπορεί να ανατεθεί μόνο σε συγκεκριμένο οικονομικό φορέα. Παρόμοια εξαιρετική διαδικασία χωρίς προηγούμενη προκήρυξη διαγωνισμού προβλέπεται στο άρθρο 40 παράγραφος 3 της οδηγίας 2004/17/EK του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31^{ης} Μαρτίου 2004 περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών³.

Σε τέτοιες περιπτώσεις, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι θα μπορούσαν να προκύψουν ειδικές περιστάσεις οι οποίες θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν δεόντως μια περίοδο πληρωμής που υπερβαίνει τις 30 ημέρες όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 της πρότασης.

1.3. Ελευθερία των συμβάσεων

Οι επιτροπές είναι της γνώμης ότι ο περιορισμός των περιθωρίων ελιγμών τόσο των δημοσίων αρχών όσο και των ιδιωτικών επιχειρήσεων να συμφωνήσουν οικειοθελώς στη συναλλαγή τους προθεσμία πληρωμής που υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες παραβιάζει τη θεμελιώδη αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων μεταξύ οικονομικών φορέων.

Η Επιτροπή συμμερίζεται την άποψη των επιτροπών ότι η ελευθερία σύναψης συμβάσεων έχει θεμελιώδη σημασία για την εσωτερική αγορά. Ωστόσο, δεν πρέπει να λησμονείται ότι, εκτός από τα επιχειρήματα που παρατέθηκαν ανωτέρω, οι οργανισμοί δημοσίων προμηθειών περιορίζονται από εξωτερικούς κανονισμούς που έχουν ισχύ νόμου, όπως το διοικητικό δίκαιο και οι κανόνες σύναψης συμβάσεων. Οι περιορισμοί στους οποίους υπόκεινται οι δημόσιοι οργανισμοί, που υπαγορεύονται από την ανάγκη αιτιολόγησης και να τεκμηριώσης κάθε απόφασης θα καθιστά πάντοτε τη διαχείριση των δημοσίων συμβάσεων λιγότερο ευέλικτη από εκείνη του ιδιωτικού τομέα. Οι μικρές τοπικές δημόσιες αρχές υπόκειται σε κανονιστικές απαιτήσεις οι οποίες είναι, κατά κανόνα, το ίδιο πολύπλοκες όπως εκείνες που επιβάλλονται στις μεγάλες δημόσιες αρχές. Επιπλέον, οι προμηθευτές των αρχών έχουν δικαίωμα δίκαιης μεταχείρισης που δεν έχουν οι προμηθευτές ιδιωτικών εταιρειών. Σε περίπτωση μη τήρησης αυτών των κανονισμών μπορεί να υποβληθεί προσφυγή κατά της δημόσιας αρχής. Έτσι, αυτοί οι κανονισμοί περιορίζουν ήδη την ελευθερία σύναψης συμβάσεων των δημοσίων αρχών λαμβανομένων υπόψη άλλων επιτακτικών λόγων γενικού συμφέροντος.

Σχετικά με τα ανωτέρω, η Επιτροπή παραπέμπει, παραδείγματος χάρη, στην οδηγία 2007/66/EK η οποία προβλέπει διαδικασίες προσφυγής σε περιπτώσεις που οι προσφέροντες θεωρούν ότι συμβάσεις ανατέθηκαν καταχρηστικά, και είναι ιδιαίτερα σημαντικό να εξασφαλιστεί ότι οι συμβάσεις ανατίθενται εν τέλει στην εταιρεία που έχει υποβάλει την καλύτερη προσφορά, έτσι ώστε να εδραιωθεί η εμπιστοσύνη των επιχειρήσεων και του κοινού ότι οι διαδικασίες ανάθεσης των δημοσίων συμβάσεων είναι δίκαιες. Η οδηγία απαιτεί από τις δημόσιες αρχές να προβλέψουν μια ελάχιστη

³ EE L134 της 30.4.2004.

«ανασταλτική προθεσμία αναμονής», κατά τη διάρκεια της οποίας αναστέλλεται η σύναψη μιας δημόσιας σύμβασης. Αυτή η ανασταλτική προθεσμία παρέχει τη δυνατότητα στους απορριφθέντες υποψηφίους να κινήσουν μια αποτελεσματική διαδικασία προσφυγής ενόσω μπορεί ακόμη να διορθωθεί μια καταχρηστική απόφαση. Εάν δεν έχει τηρηθεί αυτή η ανασταλτική προθεσμία, η οδηγία απαιτεί από τα εθνικά δικαστήρια να ακυρώσουν υπό ορισμένους όρους τη σύμβαση που έχει υπογραφεί, κηρύσσοντάς την «ανεργή». Η οδηγία επιδιώκει επίσης να καταπολεμήσει την παράνομη απευθείας ανάθεση συμβάσεων, που αποτελεί τη σημαντικότερη παράβαση του δικαίου της ΕΕ για τις δημόσιες συμβάσεις. Τα εθνικά δικαστήρια θα μπορούν επίσης να κηρύσσουν τις συμβάσεις αυτές ανεργές εάν έχουν ανατεθεί παράνομα χωρίς διαφάνεια και προηγούμενη διαγωνιστική διαδικασία. Στις περιπτώσεις αυτές, θα κινείται νέα διαγωνιστική διαδικασία, αυτή τη φορά σύμφωνα με τους κατάλληλους κανόνες.

Τέλος, η Επιτροπή επιθυμεί να επιστήσει την προσοχή των επιτροπών στην ευελιξία του κανόνα των 30 ημερών. Από τη μια πλευρά, οι δημόσιες αρχές μπορούν να συμφωνήσουν μεγαλύτερη προθεσμία πληρωμής με τους προμηθευτές στις ειδικές περιστάσεις που αναφέρθηκαν ανωτέρω. Από την άλλη πλευρά, μπορούν επίσης να συμφωνήσουν μικρότερη προθεσμία πληρωμής με τους προμηθευτές τους. Ορισμένα κράτη μέλη υποχρεώνουν ήδη τις δημόσιες αρχές να πληρώνουν τους προμηθευτές εντός περιόδου πολύ μικρότερης των 30 ημερών.

2. Η ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ 5%

Η Επιτροπή σημειώνει τις ανησυχίες που διατυπώθηκαν από τις επιτροπές σχετικά με την κατ' αποκοπήν αποζημίωση ύψους 5% του οφειλόμενου ποσού, την οποία οι δημόσιες αρχές θα πρέπει να πληρώνουν σε περίπτωση καθυστέρησης της πληρωμής (άρθρο 5 της πρότασης).

Στόχος της αποζημίωσης είναι να λειτουργεί αποτρεπτικά και να ενθαρρύνει αποτελεσματικά τις δημόσιες αρχές σε όλη την ΕΕ να τηρούν τις σύμβατικές υποχρεώσεις πληρωμής που υπέχουν. Χωρίς αμφιβολία, η αποζημίωση αυτή θα αναγκάσει τις δημόσιες διοικήσεις να υιοθετήσουν χρηστές πρακτικές δημοσιονομικής διαχείρισης, έτσι ώστε οι καθυστερήσεις πληρωμών να εξαλειφθούν πολύ σύντομα.

Οι επιτροπές διατυπώνουν τρεις ανησυχίες σχετικά με την αναλογικότητα της προτεινόμενης κατ' αποκοπήν αποζημίωσης 5% που επιβάλλεται στις δημόσιες αρχές.

Η πρώτη ανησυχία είναι ότι η αποζημίωση συνιστά μέτρο διακριτικής μεταχείρισης εις βάρος των δημοσίων αρχών κατά την εμπορική δραστηριότητά τους, με αποτέλεσμα να προκαλείται στρέβλωση του ανταγωνισμού, ο οποίος διασφαλίζεται στο άρθρο 81 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της συνθήκης ΕΚ.

Η Επιτροπή δεν συμμερίζεται αυτήν την άποψη. Πρώτον, το άρθρο 81 της συνθήκης ΕΚ εφαρμόζεται μόνο για τον ανταγωνισμό μεταξύ επιχειρήσεων. Δεύτερον, δεν τίθεται θέμα διακρίσεων μεταξύ των δημοσίων αρχών. Το γεγονός ότι οι δημόσιες αρχές και οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζονται διαφορετικά δεν συνιστά διακριτική μεταχείριση. Οι λόγοι για τη διαφοροποιημένη μεταχείριση αναφέρθηκαν ανωτέρω. Θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι, σε όλη τη συνθήκη ΕΚ και το κοινοτικό δίκαιο, οι δημόσιες αρχές αντιμετωπίζονται διαφορετικά. Τρίτον, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο κανόνας των 30 ημερών και η αποζημίωση σε περίπτωση καθυστέρησης πληρωμής θα ενδυναμώσουν τον

ανταγωνισμό, δεδομένου ότι θα ενθαρρύνει τις επιχειρήσεις να συμμετέχουν σε διαγωνιστικές διαδικασίες. Κατά συνέπεια, αυτή η τόνωση του ανταγωνισμού θα έχει ευνοϊκή επίδραση στις τιμές και αντιστοίχως στις δημόσιες δαπάνες. Τέλος, οι δημόσιες αρχές και οι επιχειρήσεις ανταγωνίζονται πολύ σπάνια μεταξύ τους. Ο κανόνας των 30 ημερών θα ισχύει μόνο στις δημόσιες συμβάσεις για τις οποίες έχουν διαγωνιστεί επιχειρήσεις.

Η δεύτερη ανησυχία αφορά πιθανή στρέβλωση του ανταγωνισμού, και ιδίως του ισότιμου ανταγωνισμού μεταξύ εμπορικών εταιρών στο πλαίσιο μιας συναλλαγής. Ωστόσο, η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι ανταγωνιζόμενοι προσφέροντες θα ενημερώνονται για την περίοδο πληρωμής στη συγγραφή υποχρεώσεων της πρόσκλησης υποβολής προσφορών. Με αυτήν την ενημέρωση, θα αποφεύγεται ο κίνδυνος στρέβλωσης του ανταγωνισμού και οι επιχειρήσεις θα έχουν την ευκαιρία να υποβάλλουν την οικονομικώς ευνοϊκότερη προσφορά.

Η τρίτη ανησυχία είναι ότι η αποζημίωση θα αυξήσει δυσανάλογα για τις δημόσιες αρχές τον εμπορικό κίνδυνο από μια διασυννοριακή συναλλαγή. Κατά τις επιτροπές, αυτό θα αποθαρρύνει το ενδοκοινοτικό εμπόριο αντί να το ενδυναμώσει, όπως επιδιώκεται με την προτεινόμενη οδηγία.

Ως προς την ανησυχία αυτή, η Επιτροπή μπορεί να καθησυχάσει τις επιτροπές. Η οδηγία θα εφαρμόζεται σε όλες τις δημόσιες συμβάσεις, τόσο εθνικές όσο και ενδοκοινοτικές. Συνεπώς, η Επιτροπή πιστεύει ότι η οδηγία αυτή δεν θα αποθαρρύνει το ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Οι επιτροπές θεωρούν ότι το συγκεκριμένο μέτρο της κατ' αποκοπήν αποζημίωσης ύψους 5% παραβιάζει την αρχή της επικουρικότητας. Ισχυρίζονται ότι η εισαγωγή ενός ενιαίου και υποχρεωτικού οικονομικού αντικινήτρου με τη μορφή κατ' αποκοπήν αποζημίωσης ίσης με το 5% του οφειλόμενου ποσού δεν διακρίνει μεταξύ, αφενός, χρηματοοικονομικά υγιών δημόσιων αρχών που ενδέχεται να αντιμετωπίζουν ένα προσωρινό πρόβλημα ρευστότητας και, αφετέρου, των εμπορικά αναξιόπιστων δημοσίων αρχών, που συστηματικά αποφεύγουν τις υποχρεώσεις πληρωμής που υπέχουν. Οι επιτροπές φοβούνται ότι, εάν εφαρμοστεί χωρίς διακρίσεις μια ενιαία και υποχρεωτική αποζημίωση, μπορεί να αποσταθεροποιηθεί ακόμη περισσότερο η οικονομική κατάσταση των αρχών εκείνων που δεν είναι σε θέση να πληρώσουν εγκαίρως την οφειλή τους, και να υπάρξουν αντίθετα αποτελέσματα από τα αναμενόμενα. Μια a priori εξίσωση των μη προτιθέμενων με τους μη δυνάμενους να πληρώσουν θα ήταν το αποτέλεσμα μιας εγγενούς ασύμμετρης πληροφόρησης πράγμα που θα εξουσιοδοτούσε το κράτος μέλος να παρέμβει σε εθνικό επίπεδο.

Η Επιτροπή δεν συμερίζεται αυτήν την άποψη. Στην πράξη, οι επιζήμιες επιπτώσεις των καθυστερήσεων των πληρωμών θα είναι οι ίδιες για όλες τις επιχειρήσεις, ανεξαρτήτως του αν οι δημόσιες αρχές δεν είναι σε θέση ή δεν έχουν την πρόθεση να πληρώσουν την οφειλή τους. Η υπόθεση στην οποία στηρίζεται η αποζημίωση είναι ότι τα προσωρινά προβλήματα ρευστότητας και οι αντίστοιχες καθυστερήσεις των πληρωμών συνδέονται πολύ συχνά με τη διαχείριση των δημοσίων δαπανών. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προτείνει διάφορα αίτια για τις καθυστερήσεις πληρωμών των δημοσίων αρχών. Παραδείγματος χάρη, οι προβλέψεις του προϋπολογισμού δεν είναι ρεαλιστικές και επιτρέπεται στα εκάστοτε υπουργεία να πραγματοποιούν δαπάνες εντός της σχετικής πίστωσης (δηλ. της πρόβλεψης του προϋπολογισμού), παρόλο που δεν υπάρχει ρευστότητα για την κάλυψη της δαπάνης. Ή τα στοιχεία του προϋπολογισμού είναι ενδεχομένως ρεαλιστικά, αλλά δεν είναι ρεαλιστικό το πρόγραμμα ταμειακών

ροών (και τα μηνιαία όρια ρευστών διαθεσίμων) που συνδέονται με τον προϋπολογισμό, ή δεν υπάρχει καθοδήγηση σε ετήσια βάση για τον χρόνο ανάληψης των δαπανών. Οι αναλήψεις υποχρεώσεων μπορεί να μην εγγράφονται και συνεπώς να μην τηρούνται τα ανώτατα όρια που προβλέπει ο προϋπολογισμός ή το χρονοδιάγραμμα που ορίζεται στο πρόγραμμα ταμειακών ροών. Τέλος, οι δημόσιες αρχές ενδέχεται να μην είναι οργανωμένες αποτελεσματικά. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, η διάκριση μεταξύ των δημοσίων αρχών που δεν είναι σε θέση να πληρώσουν εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας και εκείνων που δεν έχουν την πρόθεση να πληρώσουν στερείται κάθε νοήματος.

